

РЕШЕНИЕ

№ 20

гр. Бургас, 20.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Събина Н. Христова Диамандиева

Членове: Кирил Гр. Стоянов
Кремена Ил. Лазарова

при участието на секретаря Марина Д. Димова
като разглежда докладваното от Кремена Ил. Лазарова Въззивно гражданско дело № 20222000500460 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по въззивна жалба **вх.№ СД-02-05-5400/08.11.22г. на СлОС от В. Д. М.**, ЕГН: *****, от гр.С., ул.,Б." № *, чрез адв.М. Д., съдебен адрес: гр.С., ул.,Г.С.Р.“ №*, офис *, против решение **№ 278 от 25.10.2022г. по гр.д.№ 20222200100128** по описа за 2022г. на СлОС, с което е отхвърлен предявеният против **ЗАД „АРМЕЕЦ“ АД**, ЕИК: *, със седалище и адрес на управление: гр.С., район „С.“ ул.,С. К.“ № *, представлявано заедно от М. П. И. и Изпълнителния Директор К. С. В., иск с правно основание чл.432, ал.1 КЗ, вр. с чл.45 и чл.52 ЗЗД и чл.86 ЗЗД за присъждане на сума в размер на 70000лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди и сума в размер на 3 655.50лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, в резултат от ПТП от 03.08.2020г. по път I-6, км.400,3 в посока от София - Бургас, в района на кръстовището за с.Тополчане, ведно със законната лихва върху главниците, считано от 03.08.2020г., до окончателното изплащане на задължението, както и разноските по делото, съобразно уважената част от исковете. Заявява, че решението не е правилно. Счита, че на основание събраните писмени и гласни доказателства, съдът е направил неправилен краен извод, свързан с ангажиране на отговорността на застрахователя. Моли решението да бъде отменено и постановено ново, като претенцията бъде изцяло уважена, с последиците по закон. Излага подробни аргументи в своя защита. Няма доказателствени искания. Претендира разноски.

ЗАД „АРМЕЕЦ“ АД, гр.С., оспорва въззивната жалба, чрез ю.к.Р.Л., в депозирания по реда на чл.263 ГПК отговор. Излага подробни аргументи за потвърждаване на решението на СлОС. Позовава се установения по делото механизъм на ПТП-то, който сочи на вина единствено на въззивницата. Моли за решение в горния смисъл. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е подадена в срока по чл.259 ГПК от легитимирано лице, пред надлежната инстанция и е допустима.

Предявените искове пред СлОС са с правно основание чл.432, ал.1 КЗ, вр. с чл.45 и чл.52 ЗЗД и чл.86 ЗЗД.

Съдът, като взе предвид събраните доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред СлОС е образувано по искова молба от В. Д. М., чрез адв.М. Д., против ЗАД „Армеец“ АД, гр.С., с предявен искове за заплащане на обезщетение в размер на 70 000лв. за претърпени неимуществени вреди и сума в размер на 3 655.50лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, ведно със законната лихва върху горните главници, считано от датата на деликта, до окончателното изплащане на сумите, както и разноски за адвокатско възнаграждение. Твърди, че на 03.08.2020г. пострадала при ПТП. Водачът на застрахования при въззиваемия със задължителната застраховка „ГО“ на автомобилистите лек автомобил "Фолксваген Каравел", с рег. №*, причинил ПТП. При движение по път I – 6, км.400.3 София – Бургас, в района на кръстовището за с.Тополчане, водачът на л.а. „Фолксваген Каравел“, движещ се с превишена скорост, внезапно връхлетял управлявания от нея л.а. „Фиат Уно“, в резултат от което тя получила съчетана травма със засягане на гърдите, главата, крайниците, с картина на травматичен шок. Твърди, че е претърпяла няколко операции и и предстои още една, че към завеждане на исковата молба се движи трудно и с болки, почти не може да използва лявата си ръка, поради което и не може да обслужва домакинството си. Чувства се непълноценна, постоянно изпада в депресии и все още не може да се възстанови от шока и ужаса, който изпитала при сблъсъка. Все още получава замайване от удара в главата и губи равновесие. При описаното и с оглед предоставената възможност за предявяване на пряк иск против застрахователя по задължителната застраховка „ГО“ на автомобилистите за МПС-то, причинило ПТП-то, моли за ангажиране на отговорността на въззиваемото дружество. Счита за справедливо обезщетение за претърпените вреди посочените по-горе суми. Заявява, че е уведомила въззиваемия за настъпилите вреди, но получила отказ за обезщетение. Моли за присъждане на разноски. Ангажира доказателства.

В приложения отговор срещу исковата молба, депозиран в срока и по реда на чл.131 ГПК, въззиваемият оспорва иска. Признава наличието на застрахователно правоотношение за л.а. "Фолксваген Каравел", с рег. № *, участвал в ПТП-то. Оспорва механизма на ПТП, станало причина за

инцидента и за претърпените телесни повреди, болки и страдания на въззивницата, както и вината на застрахования при него водач за причиняване на ПТП. Моли за отхвърляне изцяло на исковете, а при положение, че бъдат уважени – релевира съпричиняване от страна на въззивницата на вредоносния резултат.

Също така, в случай, че исковете бъдат уважени, твърди преекспониран обем на описаните вреди, а именно: счита, че липсват доказателства в подкрепа на твърдението за претърпени неимуществени вреди. Освен това заявява, че периодът на възстановяване бил по-кратък от описания в исковата молба. Оспорва присъждането на обезщетение в претендирания размер и го счита за несправедлив. Излага аргументи. Моли за присъждане на разноски. Също ангажира доказателства.

Страните не спорят, затова съдът приема за установено по реда на чл.153 ГПК, че със застрахователна полица № *, между въззивника и собственика на л.а. "Фолксваген Каравел", с рег. №* е сключен валиден и действащ към датата на настъпване на събитието договор за застраховка „ГО на МПС“ за посочения л.а.

Също така е безспорно, че на 03.08.2020г., около 20ч., при нормална видимост в тъмната част на денонощието, на равен неосветен пътен участък, при сухо време, по главен път I – 6, км.400.3 София – Бургас, в района на кръстовището за с.Тополчане, водачът на лек автомобил "Фолксваген Каравел" управлявал возилото със скорост около 66-70км./ч., при максимално допустима скорост при навлизане в кръстовището – 60км.ч.

В същото време, в посока с.Тополчане – гр.Сливен, по път без предимство, се движел л.а. „Фиат Уно“ с рег.№ *, управляван от въззивницата В. М..

Видно от основното и допълнителното експертно заключение на в.л. д-р инж.Х. У., приети надлежно в съдебни заседания, М. управлявала лекия автомобил с равномерна скорост от около 37 – 39 км./ч. С тази скорост, без да спре на стоп линията и при наличието на пътен знак „Стоп“ Б2 – „Спри. Пропусни движещите се по пътя с предимство“, навлязла в кръстовището, като пресякла и дясната граница на дясното платно за движение в посока София – Бургас.

Според вещото лице, към момента на пресичане на стоп-линията от страна на л.а. „Фиат Уно“, управляван от въззивницата, л.а. „Фолксваген Каравел“, управляван от св.Ж. Т., се намирал на 24м. от мястото на сблъсък, а при пресичане от страна на л.а. „Фиат Уно“ на дясната граница на пътното платно, л.а.,„Фолксваген Каравел“ се намирал на 12м. от мястото на удара.

По този повод, както по основното заключение на назначената САТЕ, така и по допълнителното, е изясняван въпросът дали при движение на л.а. „Фолксваген Каравел“ с указаната за преминаване на конкретното кръстовище скорост от 60км., би се избегнало ПТП-то, при което е пострадала М..

От заключението на в.л. Узунов се установява, че дори и л.а.

„Фолксваген Каравел“ да се движел със законоустановената за този участък скорост от 60км.ч., сблъсък неминуемо би настъпил, защото той се намирал на 12м. от мястото на удара, когато л.а. „Фиат Уно“, с водач – въззивницата, пресякъл дясната граница на пътното платно, а при скорост от 60км.ч. за л.а. „Фолксваген Каравел“ опасната зона за спиране била 39м.

От същото заключение се установява, че при движение на л.а. „Фолксваген Каравел“ с 60км.ч. и своевременно възприемане на опасността от водача – към момента на пресичане на стоп-линията за л.а. „Фиат Уно“, не би настъпил удар, защото автомобилите биха се разминали.

По този повод съдът взе предвид показанията на св.Ж. Т. – водач на л.а. „Фолксваген Каравел“ от с.з. на 12.07.2022г. по гр.д.№ 128/2022г. по описа на СлОС. Установява се, че по време на управление на автомобила, друг автомобил внезапно му е пресякъл пътя, без да спре на знак „Стоп“ Б2. Водачът е видял приближаването на л.а. „Фиат Уно“, но не очаквал, че няма да спре на задължителния знак и ще пресече пътя му. Съдът кредитира показанията на свидетеля, защото не е пряко заинтересуван от изхода на настоящия спор. Той не е страна по делото, нито има данни за осъждането му, за напускане на местопроизшествието или управление на МПС, след употреба на алкохол или други упойващи средства, за да има евентуални основания за регресна отговорност.

Така, настоящият състав, след като се запозна с механизма на ПТП-то, описан от в.л. д-р инж. У. и оцени релевантните гласни доказателства по делото, намира решението на СлОС за правилно и съобразено със закона. За да приеме горния извод, съобрази следното:

Безспорно е по делото, че водачът на л.а. „Фолксваген Каравел“ е управлявал возилото в участъка на инцидента със скорост, превишаваща указаната от закона с около 6-10 км.ч. В същото време водачът на л.а. „Фиат Уно“ е нарушила няколко разпоредби на ЗДвП. Съгласно разпоредбата на чл.47 ЗДвП: „Водач на пътно превозно средство, приближаващо се към кръстовище, трябва да се движи с такава скорост, че при необходимост да може да спре и да пропусне участниците в движението, които имат предимство“.

В конкретния случай въззивницата е управлявала автомобила с равномерна скорост, макар и ниска, без дори да намали, при пресичане на път с предимство и по този начин е нарушила разпоредбата и на чл.50, ал.1 ЗДвП: „На кръстовище, на което единият от пътищата е сигнализиран като път с предимство, водачите на пътни превозни средства от другите пътища са длъжни да пропуснат пътните превозни средства, които се движат по пътя с предимство“.

Описаната по делото фактическа обстановка мотивира съда да приеме, че въззивницата явно не е възприела или не се е съобщила със задължителния знак „Стоп“ Б2, при който следва да спре и да пропусне задължително преминаващите по пътя с предимство МПС. При навлизане на кръстовище от път без предимство, водачът на ППС следва да прецени

движението по главния път и дали би имал възможност да го пресече, без да предизвика ПТП, като съобрази скоростта на приближаващите по главния път автомобили. Като е пренебрегнала забраната на знак „Стоп“ Б2 за навлизане в кръстовището, без преди това да спре и да даде предимство на водачите на автомобили, движещи се по главния път, въззивницата е станала причинител на ПТП-то, още повече, че липсата на спирачен път води до извод за пълно несъобразяване с пътната маркировка, със задължителните знаци и дори с правилото поне да намали скоростта на движение, когато навлиза в кръстовище и да се огледа.

Ето защо правилно СлОС е приел липса на предпоставки за ангажиране на отговорността на застрахователя на водача на л.а. „Фолксваген Каравел“, какъвто извод споделя и настоящият състав.

Налага се заключение за потвърждаване на обжалваното решение, а в полза на въззиваемата страна се следват разноски за юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 100лв.

Водим от изложеното, Бургаският Апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 278 от 25.10.2022г. по гр.д.№ 20222200100128/22г. по описа на СлОС.

ОСЪЖДА В. Д. М., ЕГН: *****, от гр.С., ул.„Б.“ № *, съдебен адрес: гр.С., ул.„Г.С.Р.“ №*, офис *, чрез адв.Мл.Д., да заплати на ЗАД „АРМЕЕЦ“ АД, ЕИК: *, със седалище и адрес на управление: гр.С., район „С.“ ул.„С. К.“ №*, представлявано заедно от М. П. И. и Изпълнителния Директор К. С. В., възнаграждение за процесуалното представителство в настоящата инстанция в размер на **100лв.**

Решението подлежи на касационно обжалване в 1-месечен срок от връчване на препис от него на страните пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____